

πρώτη φορά στ' αριστερά εδώ και δεκαετίες

χαίρει ο στρατός τέτοιας πολιτικής προτεραιότητας

Το κράτος έχει συνέχεια. Και εκείνο το πεδίο της πολιτικής εξουσίας που άπτεται των εθνικών θεμάτων, του милитарισμού, των γεωστρατηγικών σχεδιασμών, της στρατιωτικής θητείας -με λίγα λόγια το πεδίο του υπουργείου εθνικής άμυνας- είναι αυτό που συμπυκνώνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο αυτή τη συνέχεια.

Μία συνέχεια σε επίπεδο πολιτικών: το ελληνικό κράτος χειρίζεται στην εξωτερική του πολιτική τη γεωστρατηγική του θέση και τους ενεργειακούς αγωγούς για να ανοικοδομήσει παλιές και να χτίσει νέες συμμαχίες (και ισοροπίες). Απειλεί τους ευρωπαϊούς συμμάχους του με «επέλαση τζιχαντιστών» (υποστυλώνοντας τον σύγχρονο αντι-ισλαμισμό), διεκδικώντας ως προκεχωρημένο φυλάκιο της αντιμεταναστευτικής πολιτικής μίας ευρώπης-φρούριο περισσότερο κονδύλια, χρηματική και υλική ενίσχυση της Frontex, αυτού του στρατιωτικο-αστυνομικού μηχανισμού που εποπτεύει τα θαλάσσια και χερσαία σύνορα του ελληνικού κράτους. Επικυρώνει τη συνεργασία με το ισραηλινό κράτος και δεν διστάζει να έχει εγκάρδιες συναντήσεις με το δικτατορικό καθεστώς της Αιγύπτου. Συνεχίζει τις υπέρογκες δαπάνες για στρατιωτικούς εξοπλισμούς, όπως με την πρόσφατη αγορά εξοπλισμού ύψους 500 εκατομμυρίων ευρώ, μόνο που τώρα (αγαπητοί πατριώτες...) θα ευνοούνται οι εγχώριες πολεμικές βιομηχανίες, στο πλαίσιο πάντα της χιλιοειπωμένης παραγωγικής ανασυγκρότησης. Εξακολουθεί ο στρατός και η ιδεολογία του να αποτελεί πυλώνα του εθνικισμού και του πατριωτισμού, οι παρελάσεις εμπλουτίζονται με χορούς και πανηγύρια αντί να καταργηθούν, όπως διεκδικούσε επί δεκαετίες η αριστερά ως αντιπολίτευση, οι άστεγοι και οι άποροι παίρνουν ένα πιάτο φαΐ μέσα σε στρατιωτικές σκηνές από τα χέρια караβανάδων, οι πασχαλινές φιέστες του υπουργείου και η προσπάθεια επανασύστασης των ΜΟΜΑ επιδιώκουν τον συγχρωτισμό του στρατού με την κοινωνία. Δεκάδες βουλευτές της κυβέρνησης προσαρμόζονται στον κυνισμό των καιρών, υιοθετώντας τη θέση της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας ως... «δημιουργικό πεδίο» για τη νεολαία, και με ερωτήσεις τους στον αρμόδιο υπουργό ζητούν απλά μία επιλεκτική... μείωση του διοικητικού προστίμου των 6.000 ευρώ στους ανυπότακτους, ανάγοντάς τη στρατιωτική καταστολή σε ζήτημα οικονομικό και όχι πολιτικό.

Μία συνέχεια σε επίπεδο προσώπων: Δεν μας εξέπληξε που στο πλαίσιο της συγκυβέρνησης το υπουργείο εθνικής άμυνας ανέλαβε ο ακροδεξιός Καμμένος, ο πρώην στρατιωτικός Τόσκας και ο πατριδολάγνος πρώην εργατοπατέρας Ήουκος. Ήταν το σινιάλο που χρωστούσε η κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστερά» προς εκείνους τους μηχανισμούς του βαθέως κράτους για να εφησυχαστούν και να είναι σίγουροι ότι οι ισοροπίες όχι μόνο θα διατηρηθούν αλλά και θα βελτιωθούν. Είναι κάτι που χτίστηκε όλες τις προηγούμενες δεκαετίες, ανεξαρτήτως σοσιαλδημοκρατικής ή δεξιάς διαχείρισης, ο στρατός παραμένει στρατός. Ανέπαφος οργανικά και ιδεολογικά.

Και έτσι, λοιπόν, αφού η συνέχεια του κράτους επετεύχθη, έχουμε και τα ορατά της αποτελέσματα. Ο милитарισμός βασιλεύει πάνω από το Αιγαίο, υπόσχεται στεφάνια στη μνήμη νεκρών για τη μαμά πατρίδα. Και χτίζει την φιλανθρωπία του τσουγγρίζοντας πασχαλινά αυγά με τους απόκληρους αυτής της πόλης. Η διαχείριση του θανάτου (από παθολογικά αίτια και κυρίως από τη δολοφονική άρνηση της περίθαλψής του) ενός στρατιώτη από τα Καμίνια που υπηρετούσε στην Σπάρτη αρχίζει με τετριμμένες ΕΔΕ και τελειώνει σε αποφυγή απανήσεων για λόγους «εθνικής ασφάλειας».

Μία συνέχεια στην καταστολή των ολικών αρνητών: Αυτοί οι οποίοι αρνούνται να υπηρετήσουν τη θητεία τους για πολιτικούς λόγους, οι ολικοί αρνητές στρατεύσεως, εξακολουθούν να δέχονται διαφόρων ειδών πιέσεις από τις αστυνομικές και στρατολογικές αρχές, να τους επιβάλλονται νέα ή πολλαπλά διοικητικά πρόστιμα των 6.000 ευρώ, να σέρνονται σε στρατοδικεία και να κάνουν παρέα με συνεχείς καταδίκες. Στις 14 Μάη, ο Μιχάλης Τόλης δικάζεται στο στρατοδικείο των Ιωαννίνων για δεύτερη φορά μέσα σε ένα χρόνο για την πολιτική του επιλογή να αρνηθεί να υπηρετήσει τη θητεία του (ενώ του έχει επιβληθεί εις διπλούν το πρόστιμο των 6.000 ευρώ, με τον ίδιο να αρνείται συνειδητά την αποπληρωμή του). Ο Κων/νος Σώλος, δικάζεται εις διπλούν στις 28 Απρίλη (Ρουφ) και στις 21 Μάη (Ιωάννινα), και με δημόσια τοποθέτησή του αρνείται να παρουσιαστεί στις δίκες, όπως επίσης αρνείται και την αποπληρωμή του προστίμου των 6.000 ευρώ. Λίγο αργότερα, στις 17 Ιούνη ένας ακόμα ολικός αρνητής στρατεύσεως, ο Θάνος Χατζηναγέλου, θα δικαστεί στην Αθήνα, υπερασπιζόμενος την επιλογή του να αρνηθεί να υποκύψει στους χακί εκβιασμούς. Οι υποθέσεις αυτές δεν είναι οι μόνες. Εντάσσονται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο που αφορά στη σαφή όξυνση της στρατιωτικής καταστολής ενάντια στους ολικούς αρνητές στρατεύσεως, με τουλάχιστον δέκα διαφορετικές εν ενεργεία διώξεις κατά την τρέχουσα περίοδο και αρκετές ακόμη στα σκαριά. Παράλληλα, η κρατική καταστολή εξακολουθεί να στοχοποιεί τους ολικούς αρνητές στην καθημερινότητά τους, με πιο ενδεικτική την πρόσφατη εισβολή αστυνομικών δυνάμεων στο σπίτι του ολικού αρνητή Θάνου Νεδελκόπουλου, στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας, στις 29 Απρίλη, μετά από ενεργοποίηση εντάλματος σύλληψης για την ανυποταξία του.

Αλήθεια, αναρωτάται κάποιος ή κάποια μετά τα παραπάνω για το εάν υπάρχουν ακόμη λόγοι να αρνούμαστε να υπηρετήσουμε τη στρατιωτική μας θητεία; Για το εάν υπάρχουν λόγοι να στεκόμαστε απέναντι από τον милитарισμό και τις ιδεολογικές του προεκτάσεις; Αναρωτιέται ακόμη κάποιος ή κάποια για το εάν ο Καμμένος στο υπουργείο εθνικής άμυνας είναι μία ακροδεξιά παρένθεση και όχι η απόληξη ενός αριστερού πατριωτισμού (που κάποιои агκитаторές του είναι σε υπουργικές θέσεις τώρα, όπως ο Νίκος Κοτζιάς ή ο Κώστας Ήσυχος) που κυβερνάει εδώ και κάποιους μήνες; Οι ολικοί αρνητές στρατεύσεως εναντιώνονται στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, στις εθνικές αυταπάτες, στον πόλεμο και την ειρήνη των αφεντικών. Σε ένα περιβάλλον συστημικής αστάθειας, η στάση τους αυτή γίνεται όλο και περισσότερο ενοχλητική στη γενικευμένη σιωπή και καθυπόταξη που επιχειρείται. Γι' αυτό και η καταστολή βρίσκει τη συνέχειά της -αν όχι και την ποιοτικοποίησή της- στις εναλλαγές της διαχείρισης της πολιτικής εξουσίας. Για ακόμα μία φορά, η αλληλεγγύη και η διαρκής αγώνας ενάντια στη милитарιστική μηχανή θα βρεθούν απέναντι στον κόσμο του εθνικισμού, της υποτέλειας, της πειθαρχίας, της πατριαρχίας και του οργανωμένου θανάτου.

κάτω τα κράτη, τα έθνη και οι στρατοί

αλληλεγγύη στον Μιχάλη Τόλη

που δικάζεται στο στρατοδικείο των Ιωαννίνων στις 14 Μάη
(συγκέντρωση αλληλεγγύης στις 8:30 π.μ.)

αλληλεγγύη σε όλους τους διωκόμενους ολικούς αρνητές στρατεύσεως

πρωτοβουλία για την
ολική άρνηση στρατεύσεως

olikiarnisi.espivblogs.net

olikiarnisi@espiv.net